

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: V. Ciumac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, E. Palanciuc, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

03 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componentă:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Centrul Național Anticorupție împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la anularea actelor administrative și obligarea emiterii actelor administrative favorabile,

împotriva deciziei din 09 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal împotriva hotărârii din 20 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 17 august 2020, Centrul Național Anticorupție a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la anularea actelor administrative și obligarea emiterii actelor administrative favorabile.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a invocat că la data de 16 iunie 2020, Centrul Național Anticorupție a depus în adresa Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal notificarea nr.10/3257 privind autorizarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, efectuate prin intermediul Registrului sistemului de evidență a certificatelor de cazier privind integritatea profesională în calitate de sistem mixt de evidență a datelor cu caracter personal.

Reclamantul a reținut că, în urma examinării notificării nominalizate, de către directorul adjunct al Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, Victoria Muntean a fost emisă decizia nr. DA-1595926245628 din 28 iulie 2020

privind refuzul autorizării operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal și decizia nr.DD-1595937956815 din 28 iulie 2020 de refuz a înregistrării operatorului de date cu caracter personal și/sau sistemului de evidență a datelor cu caracter personal.

Reclamantul a menționat că în perioada anilor 2016–2017, cu suportul Proiectului Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (în continuare – PNUD) Moldova, la necesitățile Centrului Național Anticorupție a fost dezvoltat Sistemul Informațional de Integritate Instituțională, scopul căruia constă în informatizarea și automatizarea tuturor proceselor de evaluare a integrității instituționale, testare a integrității profesionale a agenților publici, eliberarea cazierelor de integritate profesională și implementarea politicilor anticorupție la nivelul tuturor entităților publice.

Centrul Național Anticorupție a relevat că, sistemul indicat supra a fost elaborat, iar modulul destinat eliberării cazierelor de integritate profesională a fost instalat pe mediu de producție și urmează a fi pilotat între câteva entități publice.

Reclamantul a relatat că reieșind din faptul, că în Sistemul Informațional de Integritate Instituțională se prelucrează date cu caracter personal, în temeiul art. 23 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, la data de 19 iunie 2020 a depus în adresa Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal o notificare privind prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul Sistemului de evidență a certificatelor de cazier privind integritatea profesională.

Reclamantul a susținut că drept motive de refuz indicate în deciziile Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal din 28 iulie 2020, este faptul că modul de prelucrare a datelor cu caracter personal prevăzut în Regulamentul privind modul de ținere a Sistemului de evidență a certificatelor de cazier privind integritatea profesională, aprobat prin ordinul Centrului Național Anticorupție nr.40 din 26 martie 2019, nu corespunde cu cel prevăzut în Regulamentul cu privire la ținerea și utilizarea cazierului privind integritatea profesională a agenților publici, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.767 din 19 septembrie 2014 pentru implementarea Legii nr.325 din 23 decembrie 2013 privind testarea integrității profesionale.

Menționând ca exemplu modalitatea electronică de colectare a solicitărilor, prevăzută în pct. 49 din Regulamentul aprobat de Centrul Național Anticorupție, reclamantul a relevat că aceasta nu este în corespundere cu cea prevăzută în pct.11 din Regulamentul aprobat de Guvern, care stabilește că eliberarea certificatului de cazier privind integritatea profesională se solicită în scris, în limba de stat, de către conducătorul entității publice sau, după caz, de către organul de autoadministrare sau persoana special împuternicită de solicitant, în procesul de încadrare în entitățile publice prevăzute în anexa la Legea nr.325 din 23 decembrie 2013 privind testarea integrității profesionale.

Reclamantul a afirmat că solicitarea privind eliberarea certificatului de cazier privind integritatea profesională depusă în formă electronică și semnată electronic, are același efect juridic, similar celei depuse pe suport de hârtie, iar certificatul de cazier emis electronic și semnat electronic, se consideră a fi corespunzător celui emis pe suport de hârtie.

Totodată, reclamantul a subliniat că deciziile Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu au fost corect motivate, prin prisma normelor prevăzute în art.13 alin.(1), (4) și (5) din Legea nr.91 din 29 mai 2014 privind semnătura electronică și documentul electronic.

Cu referire la faptul că notificarea a fost depusă de pe alt cont al Centrului Național Anticorupție, reclamantul a relatat că Legea nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal și Hotărârea Guvernului nr.296 din 15 mai 2012 privind aprobarea Regulamentului Registrului de evidență a operatorilor de date cu caracter personal, nu limitează autoritățile de a avea mai multe conturi la Registrul de evidență a operatorilor de date cu caracter personal, pentru depunerea notificărilor.

În final, reclamantul a solicitat anularea deciziilor Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. DA-1595926245628 din 28 iulie 2020 privind refuzul autorizării operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal și nr. DD-1595937956851 din 28 iulie 2020 de refuz a înregistrării operatorului de date cu caracter personal și/sau sistemului de evidență a datelor cu caracter personal și obligarea Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal să emită actul administrativ favorabil, în temeiul notificării nr.200619CI653 din 19 iunie 2020, privind autorizarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, efectuate prin intermediul Registrului Sistemului de evidență a certificatelor de cazier privind integritatea profesională în calitate de sistem mixt de evidență a datelor cu caracter personal.

Prin hotărârea din 20 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Centrul Național Anticorupție. S-a anulat decizia nr. DA-1595926245628 din 28 iulie 2020 privind refuzul autorizării operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal. S-a anulat decizia nr. DD-1595937956815 din 28 iulie 2020 de refuz a înregistrării operatorului de date cu caracter personal și/sau sistemului de evidență a datelor cu caracter personal. S-a obligat Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal să emită actul administrativ favorabil, în temeiul notificării nr.200619CI653 din 19 iunie 2020, privind autorizarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal efectuate prin intermediul Registrului sistemului de evidență a certificatelor de cazier privind integritatea profesională în calitate de sistem mixt de evidență a datelor cu caracter personal (f.d.74, 78-81).

La data de 19 noiembrie 2020, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a depus apel împotriva hotărârii din 20 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii (f.d. 76-77).

Hotărârea motivată din 20 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificată Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal la data de 15 ianuarie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție nr.DS8000842087AS, anexat la actele cauzei (f.d. 83).

La data de 12 februarie 2021, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a prezentat motivarea apelului (f.d. 88-91).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal împotriva hotărârii din 20 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 09 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și menținută hotărârea din 20 octombrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 103, 104-118).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut, că prin prisma normelor art. 23 alin. (1) și alin. (11) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 cu privire la protecția datelor cu caracter personal, în coroborare cu prevederile pct. 11 din Regulamentul cu privire la ținerea și utilizarea cazierului privind integritatea profesională a agenților publici, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 767 din 19 septembrie 2014 pentru implementarea Legii nr.325 din 23 decembrie 2013 privind testarea integrității profesionale și art. 13 din Legea nr. 91 din 29 mai 2014 privind semnătura electronică și documentul electronic, documentul electronic semnat cu semnătură electronică avansată calificată este asimilat, după efectele sale, cu documentul analog pe suport de hârtie, semnat cu semnătură olografă.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la faptul că, certificatul de cazier privind integritatea profesională se solicită în scris, în limba de stat, or, acestea sunt contare prevederilor în art.13 alin.(1), (4) și (5) din Legea nr. 91 din 29 mai 2014 privind semnătura electronică și documentul electronic, potrivit căruia, documentul electronic semnat cu semnătură electronică avansată calificată este asimilat, după efectele sale, cu documentul analog pe suport de hârtie, semnat cu semnătură olografă.

Făcând referire la argumentul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal potrivit căruia, notificarea Centrului Național Anticorupție a fost depusă de la un alt cont, fapt care face imposibilă realizarea prevederilor art. 23 alin. (8) din Legea nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, instanța de apel a menționat, că Legea nominalizată și Hotărârea Guvernului nr.296 din 15 mai 2012 privind aprobarea Regulamentului Registrului de evidență a operatorilor de date cu caracter personal, nu limitează autoritățile de a avea mai multe conturi în Registrul de evidență a operatorilor de date cu caracter personal, pentru depunerea notificărilor.

La data de 29 iunie 2021, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a depus recurs împotriva deciziei din 09 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii (f.d. 119). Iar, la data de 01 septembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a prezentat motivarea recursului (f.d. 123-127).

În susținerea recursului Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată prin faptul, că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

Suplimentar, recurentul a menționat că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu poate înregistra Sistemul de evidență al certificatelor de cazier privind integritatea profesională în Registrul de evidență al operatorilor de date cu caracter personal, prezentat de Centrul Național Anticorupție, reieșind din faptul că acesta nu corespunde pct. 11 din Hotărârea Guvernului nr. 767 din 19 septembrie 2014 pentru implementarea Legii nr.325 din 23 decembrie 2013 privind testarea integrității profesionale, care prevede expres modalitatea de solicitare a certificatului de cazier privind integritatea profesională.

Recurentul a relevat, că modalitatea electronică de colectare a solicitărilor prevăzută în pct. 49 din Regulamentul privind modul de ținere a Sistemului de evidență a certificatelor de cazier privind integritatea, aprobat prin ordinul directorului Centrului Național Anticorupție nr. 40 din 26 martie 2019, nu corespunde cu prevederilor statuate în pct. 11 din Hotărârea Guvernului nr. 767 din 19 septembrie 2014 pentru implementarea Legii nr.325 din 23 decembrie 2013 privind testarea integrității profesionale, care prevede că eliberarea certificatului de cazier privind integritatea profesională se solicită în scris, în limba de stat, de către conducătorul entității.

Recurentul a indicat că motivele relatate supra, au stat la baza emiterii deciziei Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. DA-156092710338 din 19 iunie 2019 privind refuzul autorizării operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, ca și cele indicate în notificarea anterioară a sistemului vizat nr. 190417CI442 din 17 aprilie 2019, însă, la acel moment, Centrul Național Anticorupție nu a contestat deciziile în cauză, nu a lichidat neajunsurile constatate, expediind repetat aceleași acte, fiind în cunoștință de cauză că ar putea fi refuzat din nou.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 09 iunie 2021. Decizia motivată din 09 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, la data de 06 august 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție nr.DS8003421972AS, anexat la actele cauzei (f.d.121).

Astfel, recursul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal depus la 29 iunie 2021, este în termen.

La data de 10 septembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului Centrului Național Anticorupție copia recursului depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 130).

Prin referința depusă la data de 28 septembrie 2021, Centrul Național Anticorupție a solicitat respingerea recursului depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu menținerea deciziei din 09 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 132-134).

Studiind temeiurile invocate în recursul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în raport cu actele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

Conform art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu art. 246 alin. (2) din Codul

administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [*Golder vs Regatul Unit*, §38; *Stanev vs Bulgaria (MC)*, §230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere [*Luordo vs Italia*, §85]. Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel [*Levages Prestations Services vs Franța*, §45]. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor

ierarhic superioare în acest sistem [*Botten vs Norway, 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39*]. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 [*a se vedea Helmers vs Suedia, 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*].

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan